

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wat betreft de subsidiëring van een multisportfederatie en de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie en professionalisering van het trainersbeleid
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Om in te spelen op een budgettair veranderde context en om overheidsmiddelen zo optimaal mogelijk in te zetten door efficiëntiewinsten en rationalisatie, in combinatie met een onverminderde focus op laagdrempelig sporten, voorzien we in een wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De voornaamste wijzigingen zijn gericht op het subsidiëren van één multisportfederatie als sterke beleidspartner in functie van recreatie- en breedtesport in Vlaanderen, ten opzichte van de huidige situatie waarbij in de praktijk 7 sportfederaties als multisportfederatie werden gesubsidieerd. De inhoudelijke doelstelling blijft onveranderd: zo veel mogelijk mensen in het Nederlandstalig taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad blijvend en op een kwalitatieve manier aan het sporten te krijgen en houden.

Bij de veranderingen staat de (recreatieve) sporter (en bij uitbreiding de recreatieve sportclub) centraal. De wijzigingen moeten de breedtesport-beoefening op het terrein ten goede komen. Bovendien moeten de wijzigingen bijdragen aan een helder(er) sportlandschap met gesubsidieerde actoren die duidelijke en complementaire rollen (tussen sportfederaties, tussen sportfederaties en Sport Vlaanderen, ...) hebben. Het doel van de wijzigingen is om met de waardevolle werking en initiatieven, die momenteel verspreid zitten over 7 multisportfederaties, een groter bereik en grotere impact te genereren in de toekomst.

Naast deze wijzigingen worden een aantal wijzigingen op vlak van de beleidsfocussen en een aantal optimalisaties vooropgesteld.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Dit voorontwerp van decreet betreft het beleidsveld Sport en het inhoudelijk structuurelement Sport voor Allen.

Dit voorontwerp van decreet voert operationele doelstelling 2.1 van de beleidsnota Sport voor de regeerperiode 2024-2029 uit ("Sterke partnerships - We ondersteunen en begeleiden onze partners om samen een gediversifieerd en kwaliteitsvol sportaanbod voor iedereen te realiseren").

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/124 van 10 april 2026. Er werd Joker-advies gevraagd, maar er werd geen Joker-advies verkregen binnen de termijn van 12 werkdagen na de aanvraag van het wetgevingstechnisch- en taalkundig advies.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector had tot doel de georganiseerde sportsector te responsabiliseren en de Vlaamse sportfederaties via een verhoogde autonomie te laten uitgroeien tot ambitieuze en dynamische organisaties die in staat zijn te anticiperen op toekomstige maatschappelijke en sportieve uitdagingen. Een klantvriendelijke benadering van de sporter staat daarbij centraal. Het decreet wou de effectiviteit en de efficiëntie van de ingezette Vlaamse middelen verhogen en de kwaliteit van het sportaanbod in de Vlaamse sportclubs verbeteren. Het decreet zette sterk in op rationalisatie door recreatieve sportfederaties die maar één sporttak aanboden, niet langer te financieren. Dit resulteerde in een indeling in unisportfederaties en multisportfederaties. Het aantal gesubsidieerde unisportfederaties steeg sinds 2016 van 38 naar 43 en het aantal gesubsidieerde recreatieve sportfederaties daalde van 25 naar 7 (multisportfederaties – ander statuut). Het decreet voorzag in een afstemming tussen de financiële input van de Vlaamse overheid en de output aan resultaten van het georganiseerde sportaanbod, rekening houdende met promotionele, sporttechnische, ondersteunende en kwalitatieve aspecten. Daarnaast is het vastleggen van een groeitraject rond goed bestuur in de sportfederaties een belangrijk beleidsinstrument geworden. De Vlaamse sportfederaties dienden meer dan ooit hun sportclubs te ondersteunen, stimuleren, inspireren en motiveren om een kwaliteitsvol, gedifferentieerd en, indien mogelijk, flexibel sportaanbod te organiseren voor de bevolking in het Nederlandstalig taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Om dat te concretiseren zette het decreet in op een nieuwe manier van subsidiëren (outputparameters), kwaliteitsimpulsen via beleidsfocussen, een grotere autonomie voor de sportfederaties en een samenwerking met de Vlaamse overheid op basis van een samenwerkingsovereenkomst.

2. Het decreet van 20 mei 2022 tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector had als doel een betere en andere bevoegdheidsafbakening en rol van de multisportfederaties ten aanzien van de unisportfederaties en het verder inzetten op vrijwillige efficiëntiewinsten en rationalisatie. Er werd geopteerd voor (een) gewijzigd(e) finaliteit, opdrachten en subsidiemechanisme voor de multisportfederaties met een structurele basissubsidie op basis van kwantitatieve en kwalitatieve criteria. De subsidieparameters voor multisportfederaties werden minder gericht op ledenaantallen (bij overlap met unisportfederaties). Via de kwaliteitsprincipes en basisopdrachten werden stimulansen rond kwaliteit en sportclubondersteuning behouden en extra aandacht besteed aan “groeipotentieel en braakliggend terrein” voor de georganiseerde sector. Er werd ingezet op de activatie van Vlamingen die (nog) niet (in een sportclub) aan het sporten zijn (bv. ongebonden sporter, kansengroepen, ...) en op multisport voor de jeugd en op het bedienen van sporten die niet via unisportfederaties werden aangeboden. Daarnaast was er binnen de opdracht van de multisportfederaties expliciet aandacht voor de begeleiding van sporters die gebruik maken van een anders georganiseerd aanbod, al dan niet binnen een sportclub of al dan niet rechtstreeks vanuit de sportfederatie naar het individu.

3. Het Vlaams Regeerakkoord 2025-2029 pleitte voor beleidsrust ten aanzien van de sportfederaties. Door de onvoorziene negatieve budgettaire context in 2025 met bijhorende besparingen in alle beleidsdomeinen, waaronder ook het beleidsveld sport, werden enkele keuzes op vlak van besparingen gemaakt waaronder de beslissing om de subsidies voor de multisportfederaties vanaf 2027 met 50% te verminderen en een rationalisatie in het aantal multisportfederaties door te voeren. Om dit te realiseren drong een decreetswijziging zich op. Via de voorgestelde wijzigingen worden de genomen beslissingen gerealiseerd en worden beleidsmatige keuzes gemaakt voor het toekomstig georganiseerd sportlandschap.

4. Samen met deze wijzigingen worden een aantal andere wijzigingen voorgesteld, die bijvoorbeeld betrekking hebben op de optimalisatie van de aanvullende subsidies (projectsubsidies) via de beleidsfocussen en op de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

5. In de Vlaamse georganiseerde sportsector zijn er in 2025 **zeven gesubsidieerde multisportfederaties** actief met elk een eigen focus en accenten in de werking, maar met een overlappende decretale opdracht inzake laagdrempelig en recreatief sport- en beweegaanbod. In vergelijking met andere landen is dit een uitzondering. Zo bestaan er bijvoorbeeld in Nederland enkel landelijk gesubsidieerde unisportfederaties. In Denemarken bestaat er één breedtesportfederatie. De specifieke Belgische en Vlaamse context en historiek heeft tot de huidige situatie geleid. Gezien de budgettaire moeilijke omstandigheden en de zoektocht naar efficiëntiewinsten, bleek deze situatie van versnippering aan middelen niet meer wenselijk.

6. De huidig gesubsidieerde multisportfederaties overkoepelen samen volgend **bereik** (afgeronde cijfers van 2024):

- 300.000 sporters, waarvan
 - 12.500 sporters die aan multisport of brede motorische ontwikkeling doen en 20.000 sporters die een sport beoefenen die niet bij een unisportfederatie wordt aangeboden
 - 90.000 kinderen tot en met 18 jaar, 95.000 volwassenen tot en met 54 jaar en 115.000 55-plussers.
- 5.000 sportclubs
- 70 sporttakken en sporten

7. In het Nederlandstalig taalgebied zijn van de bijna 6.600.000 inwoners ongeveer 1.400.000 mensen (kinderen, jongeren en volwassenen) op regelmatige basis aan het sporten en bewegen in het 'georganiseerde aanbod', zijnde de sportclub (bron: Statistiek Vlaanderen en Sport Vlaanderen). Ongeveer een op vijf van de Vlamingen is lid van een of andere sportvereniging, dat maakt de sportclub met voorsprong de grootste en meest populaire verenigingsvorm in de Vlaamse Gemeenschap. Via de beleidsmaatregelen binnen het huidige decreet van 10 juni 2016 worden dus onrechtstreeks veel mensen bereikt. Sporten in sportclubverband biedt bovendien grotere garanties op levenslang sporten en dient dan ook verder ondersteund en uitgebouwd te worden.

Niettegenstaande sporten in **sportclubverband** de hoeksteen is van ons sportbeleid en het fundament van een leven lang sportactief zijn, mogen we niet blind zijn voor een veranderende maatschappij en andere trends die zich manifesteren op vlak van sportparticipatie en sportbeleving.

Uit herhaald onderzoek (o.a. KUL, Scheerder et al) blijkt dat de '**licht-georganiseerde**' of de **ongebonden sport** sterk aan belang wint, voornamelijk bij (jong-)volwassenen die hun gading niet vinden in het traditionele sportclubaanbod. Tien à vijftien jaar geleden waren dit vooral solo-sporters. Vandaag zien we ook steeds meer sporters in duo of in kleine informele groepjes. Denk maar aan de diverse Whatsapp-groepjes die samen gaan fietsen, lopen, wandelen, bootcampen of anderen die op eigen initiatief en met eigen (on)regelmaat, inzichten en timing willen sporten. De coronacrisis heeft deze vorm van sporten nog versterkt. De Vlaamse sportsector is ervan overtuigd dat extra beleidsmatige initiatieven een groot potentieel bieden om deze groeiende doelgroep actiever te benaderen en beter te begeleiden naar een (meer) geschikt sport- en beweegaanbod en zo een stevige boost kan geven aan meer duurzame sportparticipatie in de Vlaamse Gemeenschap.

Op basis van Europees onderzoek (Eurobarometer, in opdracht van de Europese Commissie) blijkt dat er ook een groep in de samenleving bestaat van 'sportaversen', dit uit 'overtuiging' (geeft aan geen motivatie of gebrek aan interesse te hebben om te sporten). Deze groep wordt geschat op ca. 20%; in het Nederlandstalig taalgebied dus ongeveer 1.300.000 mensen.

Dat impliceert dat van de 6.600.000 inwoners 1.400.000 al bereikt worden via de sportclub en 1.300.000 waarschijnlijk nooit zal open staan voor enig sport- of beweegaanbod. Dit maakt dat ca. 3.900.000 Vlamingen wel overweegt om regelmatig te sporten of te bewegen. Uiteraard is dat relatief en bovendien een theoretisch maximaal scenario, want ongeveer 750.000 mensen van deze doelgroep is bijvoorbeeld te jong of fysiek niet (meer) in staat om met regelmaat actief te zijn. Abstractie makende van de overlap tussen de laatste groep en de 'sportaversen', rest een groep van ruim 3 miljoen inwoners die wel overwegen om te sporten en dit op een ongebonden manier (soms) ook doen, dus volledig op eigen kracht, inzicht, timing, (on)regelmaat en vermogen. We onderscheiden verschillende types doelgroepen of personen waarbij nog heel wat onbenut potentieel schuilt op het vlak van actieve sportparticipatie:

- De leeftijdsgroep van 23 tot 65 jaar, vooral diegenen die minder sportminded zijn, vindt door de drukte in hun dagelijks leven vaak de tijd niet om met regelmaat naar een sport, sportclub, -groep of -infrastructuur te gaan. Sommigen houden het vol, maar bij en grote groep komt van uitstel vaak afstel.
- De beginnende of eerder recreatieve (jong)volwassen sporter.
- Personen uit kansengroepen
- Personen boven 65 jaar, die momenteel kunnen deelnemen aan een aanbod via recreatieve sportverenigingen en sport- en beweegaanbod bij socioculturele verenigingen.
- Kinderen die op jonge leeftijd nog geen keuze willen maken voor één bepaalde sport.
- Jongeren die na een drop-out uit sport geen aansluiting meer vinden met het (georganiseerd) sporten.
- ...

8. Voor het **sportaanbod voor kinderen en jongeren** (-18 jaar) blijft de focus van het beleid liggen op het sporten in georganiseerd verband. De sportclub biedt immers grotere garanties inzake kwaliteit en een pedagogisch en didactisch onderbouwde begeleiding. Onderzoek van de KUL en UGent (Onderzoeksplatform Sport) toont aan dat kinderen die in een sportclub sporten, een grotere kans

hebben om op latere leeftijd nog sportactief te zijn (al dan niet in een sportclub) en dat sporten binnen georganiseerd verband beter is voor hun motorische ontwikkeling en gezondheid. Om kinderen en jongeren die (nog) niet of niet meer sporten (terug) aan het sporten te brengen, is er nood aan een blijvende en extra impuls. De huidige ondersteuning van de unisportfederaties op het vlak van sportclubparticipatie werpt zijn vruchten af en blijft dan ook behouden. Ook de multisportfederaties leveren hiertoe een bijdrage en blijven ondersteund voor hun inspanningen voor het huidige sportclubaanbod, maar waarbij de focus verschuift verder naar een tweesporenbeleid waarbij ook via een andersgeorganiseerd aanbod meer (en dus ook andere types en groepen) kinderen en jongeren aan het sporten worden gebracht en gehouden.

Recent onderzoek (UGent, VUB, Coppens et al., 2021) focust op de **brede motorische ontwikkeling** van jongere kinderen, gekoppeld aan onder andere hun zelf waargenomen motorische perceptie (zelfbeeld) en hun motivatie. Bij dat onderzoek werd de doelgroep zelf getest en bevraagd (lichaamskenmerken, motorische vaardigheid, zelfwaargenomen competentie, motivatie en behoeften, ...) en werden hun ouders bevraagd. Uit dat onderzoek blijkt dat kinderen die meerdere sporten combineren ('multisporters') een betere fysieke fitheid ontwikkelen en een positievere perceptie van hun motorische competentie hebben in vergelijking met kinderen die slechts één sport beoefenen. Dit heeft een positieve invloed op hun sportparticipatie. We stoten echter op een zeer beperkt multisportaanbod voor de jeugd in de Vlaamse Gemeenschap. Heel wat kinderen zijn lid van meerdere sportclubs en combineren zo verschillende sporten. Dat is evenwel niet voor alle kinderen weggelegd. Tot de leeftijd van 6 à 8 jaar bieden sportclubs en andere organisatoren zoals lokale overheden een vorm van multisport aan zoals multimove, balbewegingsscholen, ... maar het aanbod voor oudere kinderen is schaars. Daarom zullen de multisportfederaties ondersteund worden om deze blinde vlek op te vullen en een volwaardig multisportaanbod voor kinderen en jongeren te ontwikkelen.

9. De **beleidsfocussen innovatie** (bestaat sinds 2017, met een voorloper vanuit een experimentele subsidie) en **kansengroepen** (bestaat sinds 2008 en doorliep daarbij verschillende vormen) kenden elk hun meerwaarde, maar ook hun beperkingen. Deze beleidsfocussen waren van toepassing op de unisportfederaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. De beleidsfocus innovatie vormde een projectsubsidie waarbij een breed aantal projecten konden worden ingediend, met een focus op innovatie. Echter, soms ontbrak het de ingediende projecten aan fundamentele impact (op vlak van de kerntaken van de sportfederatie/organisatie). De beleidsfocus innovatie zal worden vervangen door een projectsubsidie, die in eerste instantie niet decretaal verankerd zal worden. Bij positieve evaluatie en indien opportuun kan de projectsubsidie op een later moment ingeschreven worden via een decreetwijziging. Ook voor de beleidsfocus kansengroepen worden gelijkaardige werkpunten vastgesteld. Voor de beleidsfocus kansengroepen werd bij de beslissingen over de besparingen op subsidies vanaf 2026 (SeptembERVERKLARING 2025) beslist om deze projectsubsidie stop te zetten. Voor deze beleidsfocus wordt een alternatief, via een niet-decretaale projectsubsidie, overwogen.

10. Wat betreft **kwaliteitsvolle (club)trainers** loopt sinds 2023 een nieuwe projectsubsidie: de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen. De beleidsfocus was gericht op het verhogen van de kwalificatiegraad van (actieve) sportbegeleiders. Echter, zowel binnen de brede maatschappij als binnen de Vlaamse Trainersschool is intussen een verruiming gaande van 'focus op diploma' naar 'focus op competenties'. Zo is momenteel binnen de Vlaamse Trainersschool (VTS) een strategische denkoefening lopende, waarbij nu al duidelijk is dat er een verruiming van de missie en opdrachten zal plaatsvinden, waarbij de VTS wil uitgroeien tot een motor van professionele groei, kennisdeling en inspiratie voor alle coaches (en niet enkel voor de gediplomeerde (in spel)). De nieuwe missie "Samen voor kwaliteitsvolle sportbegeleiding in Vlaanderen" benadrukt deze verruiming. Naast het opleiden en diplomeren zal de Vlaamse Trainersschool zich inzetten om alle actieve sportbegeleiders in Vlaanderen te begeleiden. Dat betekent concreet ook dat de sportkaderopleiding binnen elke sport/sportfederatie/denkcel de komende tijd moet evolueren van vaak losse, afzonderlijke trajecten naar een holistisch model waarin alle onderdelen van een breder trainersbeleid (instroom, doorstroom, valorisatie, retentie en

verdere vervolmaking én levenslang leren van sportbegeleiders) vervat zitten. De beleidsfocus sportkaderopleidingen wordt in die zin verruimd.

11. Voor de andere sportorganisaties in het decreet zijn er geen fundamentele inhoudelijke elementen of belangrijke evoluties die tot wijzigingen moeten leiden, en worden er dan dus ook geen grote inhoudelijke wijzigingen voorgesteld, met uitzondering van enkele optimalisaties.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

12. Het activeren van Vlamingen via het aanbieden van recreatie- en laagdrempelige sport blijft een speerpunt binnen het Vlaamse sportbeleid. Via het subsidiëren van één multisportfederatie in Vlaanderen komt er een sterke beleidspartner met focus op een laagdrempelig en flexibel sport- en beweegaanbod.

Daarbij worden volgende beleidsmaatregelen en doelstellingen uit de vorige decreetswijziging doorgetrokken:

- We willen de overlap en concurrentie tussen de groepen van sportfederaties zo veel mogelijk vermijden en zetten in op hun sterktes en meerwaarde.
- We besteden via de basisopdrachten extra aandacht voor “groeipotentieel/ braakliggend terrein” voor de georganiseerde sector. We zetten extra in op activatie van Vlamingen die (nog) niet (in een sportclub) aan het sporten zijn (bv. ongebonden sporter, kansengroepen, ...) en op multisport voor de jeugd. Daarnaast zet de multisportfederatie blijvend in op sporten die niet via unisportfederaties worden aangeboden. Ook de expliciete aandacht voor de begeleiding van sporters die gebruik maken van een anders georganiseerd aanbod, al dan niet binnen een sportclub of al dan niet rechtstreeks vanuit de sportfederatie naar het individu (die bij de vorige decreetswijziging werd ingevoerd) wordt behouden. De toekomstige taakstelling van de multisportfederatie zal dus een verderzetting zijn van hun huidige taken, met name het huidige tweesporenbeleid waar ingezet wordt op het georganiseerd sporten enerzijds en aandacht voor groeipotentieel voor de georganiseerde sport (o.a. de ongebonden sporter) anderzijds.
- De kwaliteitsaspecten worden doorgetrokken, maar via een gewijzigde systematiek. Het subsidiemechanisme is niet meer gericht op ledenaantallen. De stimulansen rond kwaliteit, goed bestuur en sportclubondersteuning zijn geen deel meer van de berekening van het subsidiebedrag, maar worden wel behouden en geaccentueerd in de basisopdrachten en in de voorwaarden om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen toont de sportfederatie immers via haar beleidsplan aan:
 - 1° welk bereik ze heeft op vlak van:
 - a. De sporttakken en sporten die ze aanbiedt;
 - b. De aangesloten sportclubs en hun aangesloten leden;
 - c. De anders georganiseerde sporters en de ongebonden sporters;
 - 2° de wijze waarop ze op een kwalitatieve manier haar basisopdrachten realiseert;
 - 3° wijze waarop ze de principes van goed bestuur in haar organisatie toepast.

13. De multisportfederatie zal volgende opdrachten decretaal opgelegd krijgen en moeten realiseren:

- 1° een laagdrempelig en flexibel sport- en beweegaanbod realiseren met een focus op:
 - a. brede motorische ontwikkeling voor de jeugd;
 - b. actief ouder worden;
 - c. kansengroepenbeleid;
 - d. multisport en sporttakken en sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties;
- 2° het sport- en beweegaanbod kwaliteitsvol omkaderen door:
 - a. bijscholing te organiseren voor de sporttechnische verantwoordelijken en sportbegeleiders van de aangesloten sportclubs;
 - b. in kaderopleiding te participeren en desgevallend kaderopleiding te organiseren, samen met of in samenspraak met de VTS;

- c. aantoonbare inspanningen te leveren voor de sporttechnische, bestuurlijke, administratieve, sportpromotionele, sportmedische en ethische begeleiding van de aangesloten sportclubs;
- 3° de organisatie uitbouwen, structureren en beheren om de opdrachten, vermeld in punt 1° en 2° kwaliteitsvol uit te voeren.

Een aantal specifieke doelgroepen en accenten worden dus duidelijk decretaal verankerd:

- De doelgroep van de ouderen (actief ouder worden) wordt voortaan, en voor het eerst, decretaal verankerd als specifieke focus voor de multisportfederatie.
- De eerdere focus op het aan het sporten brengen en houden van 'kansengroepen' wordt in de basisopdrachten van de multisportfederaties verankerd.
- De eerdere decretale accenten op multisport jeugd en op sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties blijven behouden.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact

De nieuwe beleidsmaatregelen omvatten inhoudelijke keuzes in functie van een sterkere sportclub- en sportfederatiesector in de toekomst, minder versnippering in middelen en het minimaliseren van de impact van de besparingen op het sportterrein.

De nieuwe structuur moet bijdragen aan een helder(der) sportlandschap met grote implementatiekracht en een groot bereik, en aan een sportfederatielandschap met gesubsidieerde actoren die duidelijke en complementaire rollen hebben, met afstemming, samenwerking en mogelijke doorstroming in leden (in verschillende richtingen). De oefening moet leiden tot een sterke multisportfederatie, die vanuit verenigde krachten, kennis en aanbod zo maximaal mogelijk mensen aan het sporten brengt en houdt.

De rationalisatie-oefening gaat gepaard met een besparing (zie A. Situering, punt 3). Gezien de subsidieafhankelijkheid van de multisportfederaties (grosso modo situerend tussen de 25% en 50%, en verschillend per multisportfederatie) zal deze besparing wellicht gepaard gaan met opzeg van personeel binnen de sportfederaties. Aan de multisportfederaties is gevraagd de situatie op dit vlak in kaart te brengen. Daarnaast zullen keuzes moeten gemaakt worden welke aspecten van de verschillende werkingen kunnen behouden blijven, en waar de accenten worden gelegd. Daarbij moet uiteraard rekening gehouden worden met het decretale kader, bijvoorbeeld de decretale opdrachten en de focuspunten die geformuleerd zijn.

Het is onduidelijk op welke manier (de clubs van) de betrokken zeven multisportfederaties zullen reageren op de rationalisatie. Hoewel het de wens is dat zo veel mogelijk sportfederaties en sportclubs aansluiten bij de ene multisportfederatie, zijn sportfederaties en sportclubs vrij om deze keuze zelf te maken. Wat betreft de sportfederaties zijn daar uiteraard wel financiële gevolgen (geen subsidiëring meer) aan gekoppeld.

Het bereik van de multisportfederatie zal jaarlijks grondig gemonitord worden, zowel op vlak van aantal aangesloten sportende leden (via de sportclubs) als het bereik van de anders georganiseerde sporters.

In de oefening zal er naar (nieuwe) evenwichten moeten gezocht worden, op heel wat verschillende vlakken bijvoorbeeld tussen:

- het beleid en de werking van de verschillende fusionerende multisportfederaties.
- eigen financiering en subsidies, tussen financieel gezond en standvastig zijn en subsidies inzetten op bedrijfsmatig minder interessante (maar maatschappelijk des te meer relevante) aspecten van de werking.
- kwantiteit, kwaliteit en laagdrempeligheid.

- een ruime groep mensen bereiken en bedienen, maar ook voor bepaalde groepen extra inspanningen leveren.
- doen doen en zelf doen.

Enkele multisportfederaties hebben momenteel een heel sterke link met één of meerdere socio-culturele verenigingen (OKRA, Gezinsbond, Solidaris, ...). Deze linken zijn in het verleden ingezet als sterkte, bijvoorbeeld op het vlak van bereiken van verenigingen die (nog) geen sportief aanbod hadden en op vlak van het bereiken van (nog) niet-sportievelingen.

Het tweesporenbeleid (sporten binnen en buiten de sportclub) en de expliciete aandacht voor de begeleiding van sporters die gebruik (willen) maken van een andersgeorganiseerd aanbod (van sportclubs of de sportfederatie zelf) wordt verder benadrukt. Gezien de maatschappelijke evoluties op vlak van los en andersgeorganiseerd sporten is het belangrijk om vanuit de georganiseerde sportsector hierop te blijven inzetten. De multisportfederatie wordt voor dat aanbod ondersteund binnen de structurele basissubsidiëring.

Wat betreft het bereiken en activeren van specifieke kansengroepen en doelgroepen, worden decretaal expliciete inspanningen voorzien en verwacht.

Het thema 'actief ouder worden' wordt een decretale focus in de opdrachten van de multisportfederatie. De beleidsvisie van Sport Vlaanderen ziet sport en bewegen als een continuüm doorheen de levensfasen. Het thema kent geen strikte grensleeftijd en wordt gezien als een inclusief en dynamisch concept. De nadruk ligt dus op het actief blijven gedurende de volledige levensloop van volwassenen evenals op het (opnieuw) in beweging brengen van ouderen die vandaag niet of niet meer aan sport of beweging deelnemen, op een laagdrempelige en toegankelijke manier. De multisportfederatie zal zich niet alleen mogen focussen op ouderen die vanzelf de weg vinden naar een sportclub, maar ook expliciet moeten focussen op instroom, herinstroom en behoud doorheen de levensfasen. Het bereiken en activeren van ouderen die vandaag nog niet of niet meer aan sport of beweging deelnemen is immers een aparte en complexere uitdaging, waarvoor gerichte strategieën nodig zijn. In dat kader is samenwerking met het socioculturele veld cruciaal. Via partnerschappen met socioculturele verenigingen kan een bredere en meer diverse groep ouderen worden bereikt, die anders niet tot sportief bewegen zou komen.

Binnen de beleidsfocus sportkampen wordt de aandacht voor kansengroepen behouden, met behoud van de nodige flexibiliteit voor kampen die zich exclusief op G-sporters richten om meer kwalitatieve internaatkampen voor G-sporters te realiseren.

Het inzetten op brede motorische ontwikkeling wordt, in samenwerking met Sport Vlaanderen, een belangrijke opdracht van de multisportfederatie. De gebundelde krachten van de Vlaamse Overheid en een sterke beleidspartner doet een toename verwachten van het aantal sportende kinderen dat op jonge leeftijd nog geen keuze maakt voor één bepaalde sport en bij kinderen en jongeren die na een drop-out uit sport geen aansluiting meer vinden met het bestaande (georganiseerd) sportaanbod. Op basis van onderzoek (UGent, VUB, Coppens et al., 2021) blijkt immers dat er potentieel is om de kinderen die nog niet sporten, toch aan het sporten te krijgen. Op langere termijn wordt verwacht dat dit zelfs kan leiden tot een hogere, blijvende sportparticipatie op latere leeftijd. Daarom wordt expliciet ingezet op brede motorische ontwikkeling bij de jeugd en multisport als opdracht voor de multisportfederatie.

De multisportfederatie krijgt ook een formele opdracht om in te zetten op multisport en sporttakken en sporten die niet door unisportfederaties worden aangeboden. Daardoor worden de nodige impulsen gegeven om een bredere waaier van sporten in Vlaanderen te ondersteunen, zij het zonder versnippering van middelen over veel kleinere organisaties. Ook dat moet de sportparticipatie van kinderen, jongeren en volwassenen mee helpen verhogen.

Het is de bedoeling om, nog meer dan ooit, tot een afstemming (en waar mogelijk en relevant samenwerking) te komen tussen unisportfederaties en de multisportfederatie. Die afstemming/samenwerking gebeurt complementair, vanuit de eigen sterktes en identiteit, en met de meerwaarde voor de (potentiële) sporters binnen een bepaalde sporttak of sport voor ogen. Ook afstemming met andere beleidspartners (bv. G-sport Vlaanderen en Sportieq) wordt voor de ene multisportfederatie, meer dan ooit, cruciaal.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 2

Dit artikel wijzigt artikel 2 van het decreet, waarbij de definities worden bepaald. De internationale unie van internationale sportfederaties is gewijzigd van naam naar SportAccord. In de definities, vermeld in punt 3° (definitie beleidsplan) en punt 5°/1 (definitie integriteitsbeleid) werd bij eerdere decreetswijzigingen vergeten om ook de organisatie voor fitness, respectievelijk de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding toe te voegen. Dit is enkel een rechtzetting in de definities, in de praktijk wijzigen deze toevoegingen niets.

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 3 van het decreet. De subsidiëringsprocedure van het decreet georganiseerde sportsector bepaalt dat het advies van Sport Vlaanderen over de algemene werkingssubsidies van de sportorganisaties voor 15 december uitgebracht moet worden. Daarbij moet rekening worden gehouden met de jaarlijkse evolutie van de afgevlakte gezondheidsindex. Om in de praktijk zo efficiënt mogelijk te werken, wordt aan dit artikel toegevoegd dat Sport Vlaanderen daarbij rekening zal houden met de afgevlakte gezondheidsindex, zoals gekend op de dag dat Sport Vlaanderen haar berekening maakt op basis waarvan ze haar advies uitbrengt. In de praktijk zal dat het cijfer van de afgevlakte gezondheidsindex van oktober zijn.

Artikel 4

Dit artikel wijzigt de erkenningsvoorwaarde uit artikel 4, 1° van het decreet. De wijziging verduidelijkt dat in geval van een fusie tussen sportfederaties die al erkend zijn, de nieuwe vereniging geen jaar werking moet kunnen aantonen om erkend te kunnen worden als sportfederatie. De werking kan namelijk al aangetoond worden door de fuserende organisaties. Hierbij worden verschillende mogelijke types van fusie bedoeld (door opslorping, door oprichting, ...).

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 8 van het decreet. De beleidsfocussen innovatie en kansengroepen worden geschrapt. De beleidsfocus innovatie zal vervangen worden door een niet-decretaale projectsubsidie, die bij positieve evaluatie later opnieuw decretaal kan worden ingeschreven. De beleidsfocus kansengroepen wordt geschrapt als deel van de besparingsronde op de subsidies vanaf 2027. Deze wijzigingen worden in verschillende artikelen doorgevoerd.

De naam van de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen verandert naar de “beleidsfocus professionalisering van het trainersbeleid”. De doelstelling van die beleidsfocus wordt deels gewijzigd, waardoor een naamswijziging relevant is. Zie hieronder (wijzigingen aan artikel 9 en andere).

Artikel 6

Dit artikel wijzigt artikel 9 van het decreet. In verschillende artikelen worden bepalingen gewijzigd omdat er voortaan één multisportfederatie (in plaats van meerdere) wordt gesubsidieerd.

Op vlak van SportAccord is de systematiek van het lidmaatschap veranderd. Internationale sportfederaties zoals de UCI (wielrennen), FIFA (voetbal) of FIBA (basketbal) waren vroeger zelf rechtstreeks aangesloten bij GAISF/SportAccord. Nu heeft SportAccord zelf geen sportfederaties als leden meer, maar vier onderliggende koepels, waar de internationale sportfederaties op hun beurt bij zijn aangesloten.

In het derde lid wordt bij de bepaling rond de algemene werkingssubsidies verduidelijkt dat de algemene werkingssubsidie dient voor de uitvoering van de basisopdrachten, en wordt enkel voor de unisportfederaties gesteld dat de algemene werkingssubsidie bestaat uit een basissubsidie en een subsidie afhankelijk van de kwaliteitsprincipes. Voor de multisportfederatie geldt deze opsplitsing niet, daar wordt voortaan een algemene werkingssubsidie bepaald die niet afhankelijk is van de kwaliteitsprincipes.

De beleidsfocus “professionalisering in sportkaderopleidingen” krijgt een nieuwe naam, nl. “professionalisering van het trainersbeleid”. Deze naamswijziging gaat gepaard met een gewijzigde (verbrede) doelstelling, namelijk: een project in het kader van de beleidsfocus professionalisering van het trainersbeleid heeft als doel het trainersbeleid te professionaliseren, waarbij de sportfederatie initiatieven neemt om de kwaliteit van de sportkaderopleidingen of van de sportbegeleiding te verhogen.

De beleidsfocus kende een opstartperiode van vier jaar en wordt voortaan verbreed wat betreft de doelstelling en dat op basis van de ervaringen van de eerste vier jaar én in lijn met de maatschappelijke evoluties waarbij niet enkel VTS-opleidingen en -kwalificaties van belang zijn, maar (daarnaast) ook sterker ingezet wordt op principes van levenslang leren, zowel bij gediplomeerden als bij (nog) niet-gediplomeerden. Het uiteindelijke doel is de kwaliteit van de sportbegeleiding op het terrein te verhogen, met een zeer duidelijke focus op sportclubs. Dat kan nog steeds via het verhogen van de kwaliteit, de instroom en de doorstroom van de sportkaderopleidingen, maar kan voortaan ook door een duidelijke focus te leggen op de kwaliteit van de sportbegeleiding op het terrein. Projecten kunnen inspelen op de zes aspecten van het model “Professionalisering Trainersbeleid”, namelijk visie, inhoud, uitvoering, werving, activering en vervolmaking.

Een project van een sportfederatie wordt steeds centraal gecoördineerd en kan zowel op het niveau van de sportfederatie als op het niveau van de sportclubs of van de sportbegeleiders uitgewerkt worden. Een project van een sportfederatie kan inspelen op één van de twee deelaspecten van de doelstelling van de beleidsfocus (verhogen kwaliteit sportkaderopleidingen of verhogen kwaliteit sportbegeleiding), maar de uiteindelijke einddoelstelling ligt steeds op het verhogen van de kwaliteit van de sportbegeleiding. Met sportbegeleiding wordt de brede term bedoeld van trainers, coaches, lesgevers, ... De terminologie kan per sporttak of context sterk verschillen.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 11 van het decreet dat de algemene subsidiëeringsvoorwaarden voor sportfederaties bepaalt.

In de tweede voorwaarde wordt het minimale ledenaantal van de ene multisportfederatie bepaald op 150.000 aangesloten leden.

De negende voorwaarde over het voeren van een sporttechnisch beleid was in de huidige formulering verwarrend en wordt verduidelijkt en opgesplitst. De voorwaarde bevatte twee aspecten: enerzijds het feit dat een gesubsidieerde sportfederatie een centraal aangestuurd sportbeleid moet voeren (nieuwe voorwaarde 10°) en anderzijds het feit dat het personeelsbestand competent moet zijn (in functie van het voeren van een kwalitatief sportbeleid).

In voorwaarde 9° wordt verduidelijkt dat een minimale invulling van een competent personeelsbestand van de sportfederatie vereist is om een kwalitatief sportbeleid te voeren. Die

voorwaarde betreft zowel het hebben van voldoende personeel (om een kwalitatief sportbeleid uit te voeren) als de competenties van het personeel. Bij de meeste sportfederaties zal deze invulling in de praktijk het best hoger liggen dan de minimale invulling (behalve voor kleine sportfederaties), zeker om ook aan de voorwaarde 10° te beantwoorden. Voor de multisportfederatie wijzigt de verplichting (gezien de rationalisatie) naar het hebben van minstens drie voltijdequivalenten met een diploma van master in de Sport en de Bewegingswetenschappen of master in de Lichamelijke Opvoeding.

De tiende voorwaarde bepaalt dat het de sportfederatie zelf is die een centraal aangestuurd sportbeleid moet voeren. Met "sportbeleid" doelen we op het hebben van een duidelijke visie op de ontwikkeling van de sport (bijvoorbeeld via het hebben van een sportmodel), die centraal vanuit de sportfederatie wordt vormgegeven en als basis voor de aansturing van het beleid en de werking dient.

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 15, derde lid, van het decreet. De toevoeging "respectievelijk sport of sporten" in punt 5°, a) werd vergeten bij een eerdere decreetswijziging. De tekst wordt in overeenstemming gebracht met de formulering in punt 3°, a), maar wijzigt inhoudelijk niets.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt artikel 16 van het decreet. De eerste paragraaf bepaalt dat de algemene werkingssubsidie voor de unisportfederaties en multisportfederatie jaarlijks wordt toegekend. Paragrafen 2 tot en met 4 bepalen de samenstelling van de algemene werkingssubsidie voor de unisportfederaties. Voor de multisportfederatie is deze samenstelling niet langer van toepassing. Alle bepalingen die louter voor de multisportfederaties van toepassing waren, worden dan ook geschrapt.

Artikel 10

Dit artikel wijzigt artikel 17 van het decreet. Op dit moment moet voor alle sportfederaties een samenwerkingsovereenkomst afgesloten worden, terwijl dat in veel gevallen overbodig is en planlast genereert. Daarom wijzigt de bepaling van een verplichting tot het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst naar een mogelijkheid. Als een samenwerkingsovereenkomst wordt afgesloten of gewijzigd, geldt die voor de resterende duur van de olympiade. De proportionele correctie in geval dat de afspraken, opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst, niet worden gerealiseerd, wordt voortaan toegepast op de algemene werkingssubsidie in plaats van op de basissubsidie, omdat de multisportfederatie een algemene werkingssubsidie maar geen basissubsidie meer toegekend krijgt. Ook unisportfederaties ontvangen een algemene werkingssubsidie.

Artikel 11 en 12

Artikel 11 en 12 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt artikel 23 van het decreet, volgens de eerder toegelichte wijzigingen over de beleidsfocussen.

In lijn met de wijzigingen aan artikel 17 van het decreet wordt het afsluiten van een convenant over het invullen van de beleidsfocussen een mogelijkheid en geen verplichting meer.

Artikel 14

Dit artikel schrapt artikel 23/2 en 23/3 van het decreet, aangezien de beleidsfocussen kansengroepen en innovatie worden geschrapt.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt artikel 25/1 van het decreet over de beleidsfocus professionalisering van het trainersbeleid, zoals toegelicht hierboven bij de wijzigingen aan artikel 9 van het decreet.

Artikel 16 en 17

Artikel 16 en 17 behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 26 van het decreet dat de definitie van de multisportfederatie en bepaalt de bijzondere subsidiëeringsvoorwaarden ervan.

In het eerste lid wordt, in het kader van het tweesporenbeleid (clubaanbod en anders georganiseerd aanbod), toegevoegd dat de multisportfederatie een sportaanbod voor anders georganiseerde sporters organiseert.

Artikel 26 bepaalt voortaan ook specifiek in functie van de ene multisportfederatie welke aspecten in het beleidsplan aan bod moeten komen en de basis vormen voor het advies van Sport Vlaanderen over de subsidiëring van de ene multisportfederatie.

In geval van meerdere aanvragers is de kwaliteit van de aspecten in het vierde lid doorslaggevend om te bepalen welke sportfederatie in aanmerking komt als gesubsidieerde multisportfederatie voor de olympiade. Het betreft

- het bereik van de sportfederatie, waarbij niet enkel de aantallen maar voornamelijk de kwalitatieve beoordeling van het bereik wordt beoordeeld, gelinkt aan de invulling van de basisopdrachten in artikel 27. Daarbij wordt bijvoorbeeld rekening gehouden met de kwaliteit van het aanbod voor de bereikte personen en actoren. Daarbij wordt de afstemming, en dus ook complementariteit, van het bereik en aanbod met het aanbod van de unisportfederaties en Sport Vlaanderen in rekening gebracht.
- de wijze waarop de sportfederatie op een kwalitatieve manier de basisopdrachten zal realiseren. Daarbij wordt naast kwantitatieve aspecten die opgenomen zijn in de doelstelling en effectmeting van het beleidsplan, voornamelijk de kwalitatieve beoordeling van de vooropgestelde plannen en realisaties vooropgesteld.
- de wijze waarop ze de principes van goed bestuur in haar organisatie toepast.

Het tweede (kwalitatieve realisatie basisopdrachten) en derde (goed bestuur) aspect worden expliciet toegevoegd omdat dit aspecten zijn die in de huidige subsidiesystematiek kwaliteitsprincipes waren die de grootte van de subsidie per multisportfederatie meebepaalden. Voortaan wordt deze berekeningswijze niet meer toegepast voor de algemene werkingssubsidie van de multisportfederatie. Maar om deze stimulansen op vlak van kwaliteit en goed bestuur niet verloren te laten gaan, worden ze in deze bepaling toegevoegd.

Artikel 19

Artikel 19 behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 20

Dit artikel wijzigt artikel 27 van het decreet. Punt 1° vervangt volledig de oorspronkelijke tekst van de eerste paragraaf, eerste lid, van artikel 27 en beschrijft de basisopdrachten van de multisportfederatie. De laagdrempelige sportbeleving en -participatie staan centraal, eerder dan

prestatie en competitie. Het organiseren van laagdrempelige competitie is geen doel op zich, maar een middel voor de basisopdrachten beschreven in punten 1°.

In de eerste opdracht, vermeld in het nieuwe eerste lid, 1°, een laagdrempelig en flexibel sport- en beweegaanbod realiseren krijgt de multisportfederatie een specifieke maar ook brede opdracht naar het bereiken en activeren van gedetecteerde groepen die minder bereikt worden via sport(clubs). We behouden hiermee het bij de vorige decreetswijziging opgestarte tweesporenbeleid, met focus op georganiseerd sporten (sportclubs) enerzijds en aandacht voor “groeipotentieel/braakliggend terrein” voor de georganiseerde sector anderzijds. Dus met opdrachten richting sportclubs en sportclubondersteuning enerzijds, en anderzijds op het activeren van Vlamingen die (nog) niet (in een sportclub) aan het sporten zijn. Het kan gaan over het ontwikkelen van een anders-georganiseerd sportief aanbod (via de eigen organisatie of via bijvoorbeeld aangesloten clubs of via partnerorganisaties) en/of het ondersteunen van de ongebonden sporter(s).

Onder de basisopdracht vermeld in het eerste lid, 1°, kan een brede waaier van initiatieven passen, zoals het

- activeren van mensen via socio-culturele verenigingen die anders niet tot sporten of sportief bewegen komen (sport op de agenda houden of plaatsen van bijvoorbeeld Okra-trefpunten, Femma-verenigingen, Gezinsbond, ...) met al dan niet de oprichting/omvorming tot sportclub (beide passen onder opdracht 1°);
- begeleiden en waar gewenst verder professionaliseren van informele sportgroepen en beweegbendes;
- ondersteunen van gezinnen/ouders bij het opnemen van een sportieve voorbeeldfunctie;
- ...

Daarbij moet de doelstelling van het sportaanbod liggen op het duurzaam en regelmatig aan het sporten (en sportief bewegen) brengen van zoveel mogelijk mensen in Vlaanderen. Het duurzame aspect is cruciaal. Dat kan uiteraard via opstartinitiatieven en -trajecten gebeuren en kan binnen of buiten een sportclub of vereniging. Wat betreft kinderen en jongeren ligt er een absolute focus op het sporten binnen een sportclub vanuit het begeleidings- en veiligheidsaspect. De multisportfederatie heeft daarbij aandacht voor de verschillende levensfasen (van jong tot oud) en verschillende contexten zoals vrije tijd, gezin, ... om een breed en gedifferentieerd bereik te realiseren.

De focus die de multisportfederatie binnen de eerste opdracht moet leggen op actief ouder worden en op het activeren van personen uit kansengroepen zijn focuspunten die door deze decreetswijziging voor het eerst decretaal ingeschreven en verankerd worden. De focus op brede motorische ontwikkeling voor jeugd en op sporttakken en sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties worden mee overgenomen uit de huidige decretale opdrachten en werking van de multisportfederaties. Deze vier punten betreffen focuspunten die moeten gelegd worden. Het aanbod van de multisportfederatie mag echter niet beperkt zijn tot die doelgroepen en thema's.

Bij de focus binnen de eerste opdracht op actief ouder worden wordt benadrukt dat sport en bewegen als een continuüm doorheen de levensfasen wordt gezien. Het thema kent geen strikte grensleeftijd en wordt gezien als een inclusief en dynamisch concept. De nadruk ligt dus op het actief blijven gedurende de volledige levensloop van volwassenen evenals op het (opnieuw) in beweging brengen van ouderen die vandaag niet of niet meer aan sport of beweging deelnemen, op een laagdrempelige en toegankelijke manier. De multisportfederatie zal zich niet alleen mogen focussen op ouderen die vanzelf de weg vinden naar een sportclub, maar ook expliciet moeten focussen op instroom, herinstroom en behoud doorheen de levensfasen. Het bereiken en activeren van ouderen die vandaag nog niet of niet meer aan sport of beweging deelnemen is immers een aparte en complexere uitdaging, waarvoor gerichte strategieën nodig zijn. In dat kader is samenwerking met het socioculturele veld cruciaal. Via partnerschappen met socioculturele

verenigingen kan een bredere en meer diverse groep ouderen worden bereikt, die anders niet tot sportief bewegen zou komen.

Bij de focus binnen de eerste opdracht op sporttakken en sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties wordt verwezen naar sporttakken waarvoor in Vlaanderen geen unisportfederatie bestaat maar ook naar kleine en/of nieuw opkomende sporten die niet onder een unisportfederatie (kunnen) vallen.

Bij de tweede opdracht, vermeld in het eerste lid, 2°, b) wordt met “participeren” in kaderopleiding bijvoorbeeld bedoeld: het meewerken aan behoeftenbevragingen, het promoten van het belang van diploma's, ... in het kader van de sportkaderopleidingen. Met “in voorkomend geval kaderopleiding organiseren” denken we bijvoorbeeld aan sportkaderopleiding in brede motorische ontwikkeling en in sporttakken en sporten die niet door een unisportfederatie worden aangeboden of omkaderd.

Bij de derde opdracht, vermeld in het eerste lid, 3°, moet de multisportfederatie de organisatie uitbouwen, structureren en beheren om de twee eerste opdrachten kwaliteitsvol uit te voeren. Het is dus belangrijk dat de organisatiestructuur de kwaliteitsvolle uitvoering van de opdrachten garandeert. Voor de wijze waarop dat gebeurt, krijgt de multisportfederatie vrijheid, maar hier zal wel op worden toegezien in het kader van de volwaardige uitvoering van de opdrachten, met inbegrip van de focuspunten. Hierbij kunnen samenwerkingsverbanden met derden worden georganiseerd. Ook een afzonderlijke positionering, communicatie en 'branding' richting bepaalde doelgroepen of partners of in functie van een bepaald aspect van de werking kan worden uitgewerkt. Zo is het belangrijk om inspraak van de verschillende types van sporters (aangesloten leden, leden, anders georganiseerde sporters) mogelijk te maken. Bij dit alles is het cruciaal dat alles onder een duidelijke eenheid van bestuur en organisatie (van de ene multisportfederatie) gebeurt en er geen confederatie-structuur bestaat. De multisportfederatie zal er ook moeten over waken dat ze voldoende betrokkenheid en inspraak van haar diverse doelgroepen organiseert, bijvoorbeeld via vertegenwoordiging in de algemene vergadering of via de organisatie van advies- en overlegorganen.

Het nieuwe vierde lid van artikel 27, paragraaf 1, bepaalt dat de Vlaamse Regering kan bepalen welk aandeel van de subsidie maximaal mag of minimaal moet worden besteed aan welke opdracht of welk onderdeel van een opdracht vermeld in het eerste lid. Het aandeel kan dus bepaald en vastgezet worden voor één van de drie basisopdrachten en/of voor deelopdrachten a), b), c) en/of d) van een of meerdere van de basisopdrachten. Zo kan de Vlaamse Regering bijvoorbeeld bepalen welk aandeel (bedrag of percentage) minimaal moet gespendeerd worden aan de pijler actief ouder worden.

In verband met de samenwerking met Sport Vlaanderen en de gesubsidieerde unisportfederaties die in het nieuwe vijfde lid van artikel 27, paragraaf 1, gevraagd wordt van de multisportfederatie: afhankelijk van de sporttak of sport zal de uitbouw van een bepaald aanbod binnen de multisportfederatie net wel of niet wenselijk zijn. Het is de bedoeling om, nog meer dan ooit, tot een afstemming (en waar mogelijk en relevant samenwerking) te komen tussen unisportfederaties en de multisportfederatie. Die afstemming/samenwerking gebeurt complementair, vanuit de eigen sterktes en identiteit, en met de meerwaarde voor de (potentiële) sporters binnen een bepaalde sporttak of sport voor ogen. Ook afstemming met andere beleidspartners (bv. G-sport Vlaanderen en Sportieq) wordt voor de ene multisportfederatie, meer dan ooit, cruciaal.

Artikel 21

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting

Artikel 22

Dit artikel wijzigt artikel 32 van het decreet. De timing van de effectmeting wordt bijgestuurd voor de koepelorganisatie zodat ze in lijn ligt met gelijkaardige bepalingen voor andere sportorganisaties in het decreet georganiseerde sport.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt artikel 39 van het decreet en maakt een vrijwillige fusie tussen organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding mogelijk.

Artikel 24

Dit artikel wijzigt artikel 43 van het decreet door opheffing van punt 2°. De beleidsfocussen innovatie en kansengroepen worden geschrapt en aanvullende subsidies voor de uitvoering van die beleidsfocussen kunnen dus ook niet langer worden aangevraagd door de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding.

Artikel 25

Dit artikel wijzigt artikel 46 van het decreet.

Het subsidiebedrag wordt voortaan berekend op het aantal sportieve vrijetijdsbeoefenaars die de organisatie vertegenwoordigt twee jaren voorafgaand aan het werkingsjaar waarvoor de subsidie wordt toegekend, net zoals dat bij de unisportfederaties het geval is. Op die manier wordt aan de organisaties een grotere zekerheid gegeven over het subsidiebedrag, binnen de perken van de begroting en rekening houdend met de controle op de rapportering. De organisaties zijn immers afhankelijk van zowel de eigen behaalde aantallen als die van de andere organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. Tot nu toe was de definitieve subsidie nog afhankelijk van wijzigingen doorheen het werkingsjaar in kwestie. Voortaan zal het ledenaantal bij aanvang van het werkingsjaar gekend zijn, wat een grotere zekerheid biedt over de uiteindelijke definitieve algemene werkingssubsidie.

Artikel 26

Dit artikel heft artikel 47 en 48 van het decreet op. Gezien de beleidsfocussen kansengroepen en innovatie ook voor de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding worden geschrapt.

Artikel 27 en 28

In de praktijk blijkt de voorziene termijn voor het formuleren van een advies van dertig dagen na ontvangst van het bezwaarschrift nogal krap te zijn. In die periode moet ook een ad hoc bezwaarcommissie worden samengesteld, die vervolgens de nodige tijd moet krijgen om het dossier door te nemen en om de sportorganisatie te horen als die daar heeft om verzocht.

Artikel 29, 30 en 31

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt artikel 74 van het decreet en voegt toe dat Sport Vlaanderen in met het oog op haar controletaak op eigen initiatief een of meer vergaderingen van het bestuursorgaan of van de algemene vergadering mag bijwonen.

Conform artikel 76/2 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën wordt reservevorming ten laste van alle subsidies, die toegekend worden met toepassing van het decreet georganiseerde sport, uitgesloten.

Artikel 33

Vanaf 1 januari 2028 zal één multisportfederatie worden gesubsidieerd. De slotbepaling in artikel 35 bepaalt dat voor het werkingsjaar 2027 enkel de multisportfederaties die zich engageren tot het realiseren van een fusietraject om tot één multisportfederatie te komen, en dat bevestigen in een door het bestuursorgaan ondertekende engagementsverklaring, in aanmerking kunnen komen voor een subsidie. De fusie moet immers pas op 1 januari 2028 gerealiseerd zijn en bij wijze van overgangstermijn worden in het werkingsjaar 2027 nog de afzonderlijke multisportfederaties gesubsidieerd, maar dan wordt van hen wel een engagement verwacht naar het vernieuwde beleid toe. Met engagement wordt bedoeld: actieve betrokkenheid tonen door concreet mee te werken aan en afspraken na te komen in het kader van een fusietraject om tot één multisportfederatie te komen. Als een multisportfederatie uiteindelijk niet zou instappen in de fusie, waartoe ze zich engageerde, zal het engagement van de sportfederatie in kwestie beoordeeld worden in functie van de toekenning van de definitieve algemene werkingssubsidie 2027.

In voorbereiding van de ene multisportfederatie vanaf 2028, zou het geen goed beleid zijn om elke multisportfederatie in 2027 nog afzonderlijk initiatieven te laten ontwikkelen en implementeren, zoals momenteel via het subsidiemechanisme (voornamelijk kwaliteitsprincipe 4) voorzien is. Daarom wordt voor het werkingsjaar 2027 de algemene werkingssubsidie niet meer bepaald op basis van de korf van kwaliteitsprincipes, maar ontvangt elke multisportfederatie een vast bedrag, namelijk een percentage van haar definitieve algemene werkingssubsidie 2025 (minstens 50%). De algemene werkingssubsidie van 2025 is immers de laatst gekende definitieve subsidie op het moment van de berekening van de algemene werkingssubsidies 2027.

Artikel 34

De slotbepaling in artikel 34 zorgt ervoor dat bij de controle en afrekening van de subsidies voor het werkingsjaar 2027 de toen van toepassing zijnde decretale bepalingen, zowel inhoudelijk als procedureel, van toepassing blijven.

Artikel 35

De slotbepaling in artikel 35 zorgt ervoor dat een project voor de beleidsfocus rationalisatie kan ingediend worden door de multisportfederatie die ontstaat uit een samenwerking en fusie van meerdere multisportfederaties, zonder dat ze hiervoor moet samenwerken met (nog) een andere sportfederatie. Eén van de voorwaarden voor een subsidie binnen de beleidsfocus rationalisatie is dat ze wordt aangevraagd in samenwerking met minstens twee sportfederaties. Als de ene multisportfederatie in 2028 actief is, is ze (hoogstwaarschijnlijk) het resultaat van een fusie tussen meerdere multisportfederaties en is het onlogisch en niet billijk van haar te verwachten dat zij nog met een andere sportfederatie zou moeten samenwerken. De ene multisportfederatie krijgt op die manier de mogelijkheid om via de beleidsfocus rationalisatie ondersteund te worden voor de verdere doorstart en transitie na de gerealiseerde fusie, bijvoorbeeld wat betreft de uitdagingen op vlak van communicatie en marketing, organisatiestructuur, HR-processen, IT, Deze overgangsbepaling geldt voor de werkingsjaren 2028, 2029 en 2030, rekening houdend met het feit dat de fusie in de loop van 2027 (al dan niet met decretale of niet-decretale overheidsmiddelen ondersteund) zal gerealiseerd worden, en dat de multisportfederatie dan nog drie jaar ondersteuning voor het verdere proces kan aanvragen via de beleidsfocus rationalisatie (om zo, in totaliteit, een projectduur van 4 jaar (2027 t.e.m. 2030) te hebben).

Artikel 36

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van het decreet. Dit decreet, waarbij als voornaamste wijziging de subsidiëring van één multisportfederatie wordt ingevoerd, treedt in werking op 1 september 2027, met het oog op de subsidies vanaf het werkingsjaar 2028. Er wordt op die manier een transitieperiode voorzien om tot de ene multisportfederatie te komen, waarbij de indiendatum van de subsidiedossiers voor de sportfederaties voor het werkingsjaar 2028 (10 september 2027) mee in rekening wordt genomen voor de bepaling van de inwerkingtreding. Een aantal artikelen treden al op 1 november 2026 in werking. Het betreft onder andere de opheffing van de beleidsfocus kansengroepen en innovatie en de regeling dat de sportfederatie die ontstaat door een fusie van sportfederaties die al erkend zijn geen één jaar werking moeten kunnen aantonen.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van decreet wijzigt het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Dat decreet wordt uitgevoerd door het agentschap Sport Vlaanderen. Voor de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector wordt in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse overheid jaarlijks een krediet voorzien op begrotingsartikel HB0-1HFH2NY-IS basisallocatie 1HF001 Dotatie aan het Agentschap Sport Vlaanderen voor de uitvoering van het decreet tot erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. In de begroting van Sport Vlaanderen wordt de dotatie langs ontvangstenzijde ingeschreven op begrotingsartikel HG0-BHFHAZZ-OI basisallocatie 9HF442 en langs uitgavenzijde op begrotingsartikel HG0-AHFH2NA-WT basisallocatie 1HF481.

Op de begroting 2026 is voor het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector een krediet voorzien van 35.800.000 euro.

Binnen dat krediet wordt voorzien in

- de algemene werkingssubsidies voor de unisportfederaties;
- de algemene werkingssubsidie voor de multisportfederaties;
- de subsidies voor de beleidsfocussen;
- de algemene werkingssubsidies voor de koepelorganisatie, organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding, organisatie voor de risicovechtsporten en de organisatie voor fitness.

Vanaf 2027 worden de eerder toegelichte besparingen en wijzigingen doorgevoerd:

- besparing van 2.250.000 euro op de multisportfederaties;
- het schrappen van de beleidsfocus innovatie (i.f.v. een niet-decretale projectsubsidie) ten bedrage van 1.200.000 euro;
- het schrappen van de beleidsfocus kansengroepen ten bedrage van 350.000 euro.

Een deel van de wijzigingen gaan in vanaf het najaar 2026 en het werkingsjaar 2027, en ander deel van de wijzigingen vanaf het werkingsjaar 2028 (met periode voor indiening subsidie-aanvragen najaar 2027).

De voorgestelde wijzigingen met dit ontwerp van decreet, inclusief de overgangsmaatregelen, worden gefinancierd binnen de jaarlijks voorziene kredieten voor de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 10 april 2026. De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, heeft zijn akkoord gegeven op 23 april 2026.

B. ESR-TOETS

Dit voorontwerp van decreet heeft geen ESR-impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp tot wijziging van het decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorontwerp tot wijziging van het decreet heeft geen rechtstreekse impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

De principieel goedgekeurde tekst zal voor advies worden voorgelegd aan de Vlaamse Sportraad.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wat betreft de subsidiëring van een multisportfederatie en de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie en professionalisering van het trainersbeleid en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport
 - 2.1. te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Vlaamse Sportraad (Strategische Advies raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media) (SARC).
 - 2.2. te gelasten om samen met de multisportfederaties flankerende maatregelen uit te werken voor de transitie waarbij financiële middelen worden voorzien om enerzijds de werking van de huidige federaties correct af te ronden en anderzijds de nieuwe federatie op een kwalitatieve manier op te starten.

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport,

Bijlagen

- het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wat betreft de subsidiëring van een multisportfederatie en de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie en professionalisering van het trainersbeleid
- de bijhorende Memorie van Toelichting
- het advies van de Inspectie van Financiën
- het begrotingsakkoord